

נצבים וילך – שלישי

(ו) וַנִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל־
הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל־אִיבֶיךָ
וְעַל־שִׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רִדְפוּךָ:

(ז) וְאַתָּה תָּשׁוּב וּשְׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת־כָּל־
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוְךָ
הַיּוֹם:

(ח) וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל | מַעֲשֶׂה יָדְךָ בַּפְּרִי
בְּטֶנֶךָ וּבַפְּרִי בְּהִמָּתֶךָ וּבַפְּרִי
אֲדָמָתְךָ לְטֶבֶה כִּי | יָשׁוּב
יְהוָה לָשׁוּשׁ עָלֶיךָ לְטוֹב
כַּאֲשֶׁר־שָׁשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ:

(ט) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: ׀

(י) כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאת
הוּא מִמֶּךָ וְלֹא רַחֲקָה הוּא:

רש"י > לֹא נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ. לֹא מְכֻסָּה הִיא מִמֶּךָ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
כִּי יִפְלֵא אָרִי יִתְכַּסֶּי וְתִרְדּוּ פְלָאִים וְתִרְדּוּ בַּמַּטְמוֹנוֹת מְכֻסָּה
וְתִבְוֶשֶׁה בְּטָמוֹן:

(יא) לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי
יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקַּח־
לָנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה:

רש"י > לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא. שְׁאֵלוֹ הִיָּתָה
בַּשָּׁמַיִם הָיִיתָ צָרִיךְ לַעֲלוֹת אַחֲרֶיהָ וּלְלַמְּדָהּ:

(יב) וְלֹא־מַעְבָּר לַיִם הוּא
לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָנוּ אֶל־
עֵבֶר הַיָּם וְיִקַּח־לָנוּ וְיִשְׁמַעֲנוּ
אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה:

(יג) כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר
מֵאֵד בְּפִיךָ וּבְלִבְּךָ לַעֲשׂוֹתוֹ:
׀

רש"י > כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ. הַתּוֹרָה נִתְּנָה לָכֶם בְּכֹתֵב וּבַע"פ:

ז וַיִּתֵּן יְיָ אֱלֹהֶךָ, יְת
כָּל לְוִטִּיא הָאֵלִין, עַל
בַּעֲלֵי דְבָבְךָ וְעַל סְנָאָךָ,
דְּרִדְפוּךָ.

ח וְאַתָּה תָּתוּב, וְתִקְבִּיל
לְמִימְרָא דִּי; וְתַעֲבִיד,
יְת כָּל פְּקוּדוּהִי, דְּאָנָּא
מִפְּקִיד לָךְ, יוֹמָא דִּין.

ט וַיּוֹתִירְנָךְ יְיָ אֱלֹהֶךָ בְּכָל
עוֹבְדֵי יָדְךָ, בּוֹלְדָא
דְּמַעֲךָ וּבּוֹלְדָא דְּבַעֲיָךָ
וּבִאָּבָא דְּאָרְעָךָ לְטָבָא:
אָרִי יְתוּב יְיָ, לְמַחְדֵּי
עָלְךָ לְטָב, כְּמָא דְּחָדֵי,
עַל אֲבָהֶתְךָ.

י אָרִי תִקְבִּיל, לְמִימְרָא
דִּי אֱלֹהֶךָ, לְמַטְר
פְּקוּדוּהִי וּקְיִמוּהִי,
דְּכְתִיבִין בְּסֵפֶר אִוְרִיתָא
הַדִּין: אָרִי תָתוּב
לְדַחֲלָתָא דִּי אֱלֹהֶךָ,
בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ.

יא אָרִי תִפְקִידָתָא הָדָא,
דְּאָנָּא מִפְּקִיד לָךְ יוֹמָא
דִּין לָא מִפְּרָשָׂא הִיא
מִנָּךְ, וְלֹא רַחֲיקָא הִיא.

רש"י > לֹא נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ. לֹא מְכֻסָּה הִיא מִמֶּךָ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
כִּי יִפְלֵא אָרִי יִתְכַּסֶּי וְתִרְדּוּ פְלָאִים וְתִרְדּוּ בַּמַּטְמוֹנוֹת מְכֻסָּה
וְתִבְוֶשֶׁה בְּטָמוֹן:

יב לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא, הִיא:
לְמִימַר, מֵאֵן יִסַּק
לָנָא לְשָׁמַיָא וְיִסְבֶּה
לָנָא, וְיִשְׁמַעֲנָנָא יְתָה,
וְנַעֲבֹדְנָהּ.

יג וְלֹא מַעְבָּרָא לַיָּמָא,
הִיא: לְמִימַר, מֵאֵן
יַעֲבֹר לָנָא לְעִיבֹר יָמָא
וְיִסְבֶּה לָנָא, וְיִשְׁמַעֲנָנָא
יְתָה, וְנַעֲבֹדְנָהּ.

יד אָרִי קָרִיב לָךְ
פְּתִגְמָא, לְחָדָא: בְּפִמֶּךָ
וּבְלִבְּךָ, לְמַעֲבֹדֶיהָ.

רש"י > כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ. הַתּוֹרָה נִתְּנָה לָכֶם בְּכֹתֵב וּבַע"פ: